

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Cap. IV. De Variis statibus Hominum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

... Sponsoque suo se amabiliores efficere queant, tanto
 ... majori studio anima Christiana & per Caritatem Deo despon-
 ... tiora pretiosissimas has virtutum moralium gemmas deside-
 ... verò conat, & conlectetur, quanto dignior est Sponsus, cui placere
 ... olerantur; & quanto præstantiores sunt gemmæ, quas quærere
 ... a Clementi; & verò etiam pro voto potest.

CAPUT IV.

DE VARIIS STATIBVS HO-
MINVM.

... media ad beatitudinem tanquam finem ultimum ob-
 ... titendum necessaria, S. Thomas ad varios Status Homi-
 ... nium explicandos progreditur, & quæ cui vis propria sint, sat
 ... explicat, quæ, licet in scholis hodie ob brevitate tem-
 ... poris attingantur, quia tamen impressi Authores, & præ-
 ... ceptis Suarez post S. Thomam de hac materia disputant, non
 ... dentur ea, quæ ibi disserunt, omnino ignoranda Sacerdo-
 ... Quare tria breviter hoc capite dicentur. 1. Quid & quo-
 ... sit status in genere. 2. Quid de Clericali statu præci-
 ... piendum. 3. Quid de Religioso statu sciendum sit.

ARTICULUS I.

De Statu in genere.

I. Q. 1. Quid sit status? Resp. eum nihil aliud esse,
 ... constantem & immobilem conditionem hominis; sic-
 ... eum effectum dicitur per comparisonem ad actum; &
 ... secundum ordinem Superioritatis vel inferioritatis,
 ... consideratur secundum immobilitatem conditionis.
 ... ea, quæ facile variantur, v. g. divitiæ, paupertas, non
 ... statum.

II. Q. 2. Quoruplex sit status? Resp. 1. In genere di-
 ... in Laicum & Ecclesiasticum; iste desumitur ab obligatio-
 ... quæ homines speciali ratione Deo obligantur; ille ab
 ... libertate, qui proinde dividitur in Statum Virgi-
 ... Viduarum, & Conjugum; sicut Ecclesiasticus quoque
 ... dividitur in Clericalem simpliciter, eumque vel curatum
 ... non curatum, & Religiosum, de quo plura a. 3. dicentur.

A a

Resp.

Resp. 2. Aliam quoque Status in genere distinctionem
quâ dividitur in Statum perfectionis, & eum, qui
Status perfectionis; in Statu perfectionis esse dicuntur
se cum aliqua solemnitate obligant ad ea, quæ sunt
tionis, perpetuò sectanda; & tales sunt Episcopi &
giosi, cum hoc tamen discrimine, quòd Episcopis per
conveniat tanquam *Perfectionibus*, ut loquitur S. Thomas
atque adeò hi supponantur perfectionem jam assecuti,
ligiosis verò tanquam perficiendis, seu in via ad perfe
nem constitutis attribuatur. Reliqui omnes non sunt
Statu perfectionis, uti clarè indicavit S. Dionysius c. 1. Et
Hier. dum ait: *Pontificum quidem ordo consummatus
& perfectivus; Sacerdotum autem illuminativus,
ministrantium verò purgativus & discretivus est.*

III. Q. 3. *Quis ex his Statibus sit perfectior?*
Resp. cum S. Thoma q. 184. a. 7. & 8. primum Statum
ad dignitatem esse Episcopalem statum, quia, ut dicitur
iste jam supponitur actu perfectionem possidere. Primum
est Clericorum Sæcularium Curatorum, quia difficilius
bene conversari cum cura animarum in sæculo propter
riora pericula, & præterea officium omnium divinarum
vinissimum est cooperari Deo in salutem animarum.
tius denique est Religiosorum, qui Clerici non sunt, qui
marum curam non habent, si enim hæc habeant, tunc
solutè perfectior est censendus Religiosorum status, qui
in cura animarum æquivalent, & quoad ipsum statum
cujus se obligant ad perfectionem sectandam, digniores
lis existant. Inter ipsas autem Religiones ea est præferenda
alteri, quæ vel finem habet nobiliorem; vel certè, si
etiam eundem habet, aptiora saltem media adhibet ad
talem consequendum. Unde communiter vita contemplati
va activæ, & mixta utriusque præfertur.

ARTICULUS II.

De Clericali Statu?

I. Q. 1. *Quid sit Clericalis Status?* Resp. eum
aliud esse, quàm talem statum, qui, ut ipsum nomen
sefert, in seipsum Domini assumptus, nec tamen ad reli

est obligatus est; de hoc enim solo hic agitur, prout scilicet a Religioso statu distinguitur.

II. Q. 2. *Quotuplex sit Clericalis status?* Resp. In genere duplicem esse, *Curatum* scilicet seu animarum curam gerentem; & non *Curatum*; quorum prior iterum subdividitur in Episcopalem, & non Episcopalem; & Episcopalem quidem in Papatum, Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopatum simplicem iterum dividitur; Non Episcopalis verò in Parochorum, Vicariorum, & Cooperariorum.

III. Q. 3. *An Curati Clerici licite possint Gregem suum deserere?* Resp. cum S. Augustino in ep. 180. ad Honorium ubi sic loquitur. *Fugiant de civitate in civitatem servati, quando eorum quisque à Persecutoribus specialiter persequitur, ut ab aliis, qui non ita quaruntur, non deseratur.* Cum autem omnium est commune periculum, hi, qui indigent, non deserantur ab his, quibus indigent. Si enim *periculum est Nautam in tranquillitate navem deserere, quanto magis in suis?*

IV. Q. 4. *An Clerici Curati possint cum vel sine licentia Episcopi ad Religionem transire?* Resp. 1. Certum esse, cum licentia Episcopi id possint, cum nullo peculiari modo ad curam animarum obligentur, sicut ipsi Episcopi obligantur. Resp. 2. Quòd si quis non petita Episcopi licentia Religionem profiteatur bona fide ac pietatis, Studio, revocanda Episcopo non debere; secus foret, si ex levitate Religionem Ordinem fuisset amplexus, & Professionem necdum fecisset, uti ex Glossa in cap. Datae sunt q. 19. q. 2. colligitur.

V. Q. 5. *An Clericus Religionem ingressus, si Vicarius substitutus, tempore Novitatus gaudeat redditibus, qui Vicariis & Salaris Vicariis sunt superflui?* Resp. et si, non potest cum Glossa in cap. beneficium. eos ad Ecclesiam, quae habuit, pertinere; probabilius tamen Tanneum d. 6. q. 3. du. 5. n. 142. cum aliis docere, quòd ad ipsum Novitium pertineant.

ARTICULUS III.

De Religioso Statu.

I. Q. 1. *Quid sit Religiosus Status?* Resp. esse *Religiosum* ad divinæ caritatis perfectionem tendens, ad votis perpetuæ castitatis, paupertatis, obedientiæ, in communi vivendi modum, ab Ecclesia approbatum, de colligitur, non requiri ad hunc statum solennitates, seu, ut ab Ecclesia & Religiosis Superioribus præsentur, & Religio vicissim obligetur ad Religiosum, quam membrum suum alendum, gubernandum, accedendum, nisi propter incorrigibilitatem ejici mereatur, regulam etiam esse de essentia illius, sed præcisè ad rem Professionis tres sequentes condiciones requiri. 1. Annus decimus sextus completus sit, & anni spatium vitiatu consumptum. 2. Consensus & acceptatio Superioris legitimi. 3. Libertas in professione edenda, postea tria vota substantialia actu voveantur, quorum votorum necessitatem S. Thomas pulchrè sic ostendit. Religiosus status tripliciter considerari potest. 1. Quatenus est quædam via & exercitatio tendens ad perfectionem caritatis, & sic necesse est removeri ea, quæ hominem impediunt, quò minus totaliter feratur in Deum, qualia sunt cupiditas exteriorum bonorum, quæ per votum paupertatis tollitur; concupiscentia sensibilibus, ac præsertim venereorum voluptatum, quæ per votum castitatis excluditur; inordinatio voluntatis humanæ, quæ excluditur per votum obedientiæ. 2. Considerari potest, quatenus est quædam renunciatio sæculi removens à mente hominis curas, sollicitudines, quales sunt dispensatio bonorum, gubernatio Uxoris & Familiæ, & dispositio propriorum actuum; quæ itidem, ut patet, per tria vota religiose remonentur. 3. Quatenus est quoddam holocaustum, quod quis se & sua totaliter offert Deo, & sic necesse est, ut bona sua scilicet exteriora, corporis & animæ abdicentur per eadem tria religiosa vota.

II. Q. 2. *Quotuplex sit Status Religiosus?* Resp. in genere triplicem esse. Primus est eorum, qui vitam

I. *Secundus*, id est, in Spiritualibus vel corporalibus misericordie operibus occupatam cum Martha profitentur. *Secundus* est eorum, qui vitam Contemplativam & soli propriæ salutis gratiæque divino vacanti elegerunt; & si quidem in solitudine vivunt, *Anachoreta*; si autem in communitate *Monachi* vocantur. *Tertius* eorum, qui vitam mixtam susceperunt, suæque ac æternæ salutis invigilant, & hi communiter *Religiosi regulares* appellantur. Aliqui quintuplicem Statum Religiosorum assignant. 1. *Monachalem*, qui per se solitum cultum divinum ordinatur. 2. *Mendicantem*, qui vitam mixtam proficitur, & paupertatem vovet excludendum Dominium bonorum immobilium in communi possidendum. 3. *Clericalem*, qui per se ad divina mysteria sua proximis exercenda institutus est. 4. *Militarem*, qui se ad militandum pro Ecclesia & Patria ordinatur, et si necessitatem tantum conjugalem voveat. 5. *Hospitalem*, qui se ad hospitalitatem erga Peregrinos vel Infirmos exercendam introductus est.

III. Q. 3. *Ad quid obligentur Religiosi ratione sua* *offensæ?* Resp. ad sequentia. 1. Ut nihil habeant proprium ob votum paupertatis; cui tamen non repugnat, si possident aliquid ad nutum Superiorum revocabile. Sitamen Religioso beneficium Ecclesiasticum administrandum, probabile est; validas esse, non tamen licitas donationes in usus, non pios. 2. Ut non externa tantum, sed interna voluptate Venerea abstineant ratione voti Castitatis. 3. Ut omnia, quæ Superior secundum Regulas & Constitutiones Ordinis præcipit, impleant ratione voti obedientiæ. Contra hoc tamen Votum non peccatur per Regulam transgressionem, si sub peccato non obligent.

IV. Q. 4. *Quinam intrare Religiosum Statum queant?* Resp. 1. Omnes, qui non sunt vinculo matrimoniali legati (ut Conjuges) aut Spirituali (ut Episcopi) aut alio impedimento (qualia tamen non sunt repugnantia Parentum, & variæ promissiones ac obligationes etiam juramentorum, ut docet Tann. d. 6. q. 3. du. 5. n. 139. exceptâ obligatione servitutis & rationum vel debitorum gravium) liberi. Resp. 2. Ad strictiorem Religionem transire possunt quævis Religiosum post petitum (licet non obtentam)

tam) licentiam, si quidem Constitutiones propriæ specialiter id non vetent.

V. Q. 5. *Ad quid Fugitivi vel Eiecti teneantur?*
Si sint Professi, eos suis Votis post Ejectionem vel Fugam perinde ut antè obstrictos manere, licet quoad alias conditiones religiosas penitus liberi sint, tutoque in saeculo manere queant, si in Monasterio non recipiantur. Resp. a Fugitivos & Apostatas non modò ipsos redire debere, sed etiam à Superioribus inquiri & recipi, si non omnino sint incurabiles.

P A R S III.

DE INCARNATIONE CHRISTI, ET SACRAMENTIS.

Respondet hæc pars tertiæ parti S. Thomæ, in qua de Incarnatione Christi, & Oeconomia Verbi divini, & Sacramentis, per quæ status gratiæ amissus recuperatus est, agit. Unde & hæc tota materia tribus Capitulis absolvetur, quarum prima de Incarnatione, secundum Oeconomiam Christi, id est Vita & morte illius, de qua valè aliquid dicitur in Scholis; tertia de Sacramentis agit.

C A P U T I.

DE INCARNATIONE CHRISTI.

Tota hæc materia, dignissima sanè, quæ à quovis Sacerdote cognoscatur, tribus potissimum articulis absolvi potest, quorum primus de substantia; secundus de causis; tertius de effectibus Incarnationis tractabit.

A R T I C U L U S I.

De substantia Incarnationis.

De hac tres præcipuè quæstiones formari solent à Theologis Scholasticis, nempe an sit; quid sit, & an conventiva aut necessaria fuerit ad salutem generis humani, quæ tres quæstiones, quia plures alias particulares in se continet, rectius distinctis §§. decidantur.